

<i>Corymbites impressus</i> F.	<i>Galerucella grisescens</i> JOANN.
» <i>nigricornis</i> PANZ.	(<i>sagittariae</i> GYLH.)
<i>Scaphidema metallicum</i> F.	<i>Aphthona lutescens</i> GYLH.
<i>Hypophloeus linearis</i> F.	<i>Longitarsus pellucidus</i> FOUDR.
<i>Hylophilus nigrinus</i> GERM.	<i>Polydrosus flavipes</i> DE GEER.
<i>Salpingus aeneus</i> STEPH.	<i>Hylobius transversovittatus</i>
<i>Acmaeops marginata</i> F. type,	[GOEZE.
[faun. nov. sp.	<i>Ceuthorrynychus scapularis</i>
<i>Leptura nigra</i> L.	[GYLL.
<i>Stenopterus rufus</i> L.	<i>Tapinotus sellatus</i> F.
<i>Phyllobrotica quadrimaculata</i>	<i>Oxystoma subulatum</i> KIRBY.
[L.	

Den Haag.

ED. EVERTS.

Acarologische Aanteekeningen LXI.

Scutacaridae (vervolg van p. 316).

De volgende teekeningen van PAOLI zijn goed: Fig. 10, 19, 22, 30, 34, 48, 57; alle overige zijn fout.

Deze tergieten of rugplaten buigen zich lateraal ventraad om, vormen daar eveneens „fasce” = chitineuse dwarsbanden of sternieten; eigenlijk bestaat het „abdomen” der *Scutacaridae* dus uit drie ringen en één platten dop of kap, die de achterlijfspits beschermt.

Pediculoides setosus nov. sp.

♀. In het kort gezegd: deze soort staat tusschen *P. pilosus* OUDMS. en *P. spinosus* KRAM. Lichaamsbouw, pootvorm, beharing, enz. als van *pilosus*; tibiotarsus I als van *spinosus*, doch niet zoo vierkant, meer ovaal. — Op *Catharsius molossus* L., Java, II, 1903, Dr. H. J. VETH.

Scutacarus Gros 1845.

Deze naam moet in het vervolg dien van *Disparipes* MICHAEL 1884 vervangen, zooals duidelijk wordt, wanneer men het hieronderstaande leest.

Scutacarus femoris Gros 1845.

GROS in Bull. Soc. Imp. Nat. Mosc., v. 18, 1845, p. 413, 414, beschrijft uitvoerig eene *Acarus* onder den naam

van *Scutacarus femoris*, en geeft er eene nauwkeurige afbeelding van. Zij werd door hem herhaalde malen gevonden op *Parasitus coleoptratorum* L. 1758 (= *fucorum* DE GEER 1788), „l'acare du frêlon”. — Deze *Scutacarus femoris* is niets anders dan de eerst in 1884 door MICHAEL wedergevonden *Disparipes bombi!* Als synoniem vervalt dus deze naam.

Over het voedsel van *Scutacarus femoris* zie hierboven, p. 316.

A n y s t i s b a c c a r u m L. 1758.

Larva. Deze heeft hetzelfde voorrugschildje als de adulti. Deze ontdekking leert ons, hoe wij de larven en nymphen der verschillende soorten (tot dusverre telt Europa slechts ééne soort) kunnen herkennen!

M i c r o t r o m b i d i u m H a l l e r 1882.

HALLER stelde 1882 een genus *Microtrombidium* voor; de diagnose begint met de woorden: „Augen sitzend” Een type heeft hij niet aangegeven; hij zegt alleen: „Eine beträchtliche Anzahl hierher gehörender Arten sind von KOCH unter den Gattungsbegriff *Trombidium* beschrieben worden Zwei Arten aus Württemberg, wovon eine neu: *purpureum* KOCH und *pulcherrinum* nov. sp.”

Nu schreef ik in het Arch. Nat. v. 79, 1913, A. 9, p. 126: „Es ist also erlaubt, vernünftig und wissenschaftlich, die erstgenannte Art *purpureum* KOCH als Typus anzuweisen.”

Zooals wij echter hier beneden zullen zien, behoort *purpureum* KOCH niet tot het genus *Microtrombidium* HALLER 1882, maar tot *Dinothrombium* OUDMS. 1910, waaruit blijkt, dat HALLER KOCH's *purpureum* niet kende en eene andere soort met zittende oogen verkeerdelijk als *purpureum* determineerde.

Wat nu? Wel, het goed gediagnoseerde genus *Microtrombidium* HALLER 1882 moet blijven bestaan; BERLESE stelde in 1902 *pusillum* HERM. 1804 als type voor; en deze moet volgens de Internationale Nomenclatuurregels type zijn en blijven.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.